

njegove telesne moči izpočite ter je zjutraj svežega duhá in mu grè vse nekako boljše in hitrejše izpod rok. Po dnevi mora človek na različne stvari misliti, ter ni tako zbran kakor v jutro. — „Kdor zgodaj vstaja, mu kruha ostaja,“ pravi prigovor; to si morate tako razložiti, da tisti, kateri rano vstane, ima več časa za delo, nego óni, kateri dolgo spi. Naj vam tukaj navedem nekoliko vzgledov, kateri vam kažejo, da tudi posvečene in plemenite glave, cesarji, kralji, vladarji in učenjaki zgodaj vstajajo.

Čitali ste gotovo v kjížici „Cesar Franc Jožef I., katero ste 1879. leta dobili v roke, da je Nj. Veličanstvo naš presvitli cesar jeden prvih, kateri v prestolnem mestu na Dunaji zgodaj vstaja. Po leti ob štirih, a po zimi ob petih zjutraj. Kadar so pa po leti vojaške vaje, vstanejo naš cesar užé ob dveh po pólunoči ter delajo ves dan. Dokler imajo delati, ne dadó si nobenega počitka.

Friderik Véliki, kralj pruski, vstajal je tudi vsak dan ob štirih zjutraj. Ako je zaspal, moral mu je služabnik na obraz položiti mokro ruto, in takój je vstal.

Buffon, sloveči prirodoslovec in pisatelj 18. stoletja, vstajal je tudi jako zgodaj. Morali so ga vsako jutro zgodaj zbuditi, naj bi bilo tudi s silo.

Vinkelman, sloveči starinoslovec, spal je sedeč v stolu naslonjaču. Kadar je delal, privezal si je na nogo zvonec, in če je zaspal, vzbudil ga je zvonec, če je le količkaj premaknil nogo.

Voltaire (čitaj Voltér), sloveči francoski učenjak, pil je obilo črne kave samó zaradi tega, da si je pregnal spanje ter bi ne spal dljé nego po navadi, naj si je bil še takó truden.

Vsi, kateri zgodaj vstajajo, doživeli so visoko starost. Kdor zgodaj vstaja, podaljša si življenje. Kdor si pa dan pretvarja v noč ali naopačno, mora užé zgodaj v hladno zemljo. Nihée naj se ne zanaša na svoje zdravje, misleč si, da je zdrav, krepák in močan, ker lahko se človek prevari in moral bi obžalovati svojo nepremišljenost, kar bi pa bilo užé prepozno. Posebno zdravo je za slabotne ljudi, ako se zjutraj zgodaj izprehajajo v zdravem in čistem jutranjem zraku.

M. K.

Zakaj ni matere slušal.

V našej vási so rezali slamo sè slamoreznico. Osemletni sin gospodarja K. je imel mnogo opraviti okolo stroja. Mati ga je svarila, rekoč: „Izidorček! proč od slamoreznice, lahko se ti kaka nesreča pripeti. Ali Izidorček ni slušal matere. — Ko je slamoreznica mirno stala, vtaknil je neposlušni deček slamnato bilko v luknjo ter jo je hotel na drugej strani zopet izvleči. Ali glej, ko je levico v stroj porinil, prišla mu je med dva kolesca. Kazalec leve roke bil mu je pretrgan, samó za kožo je še obvisel, a na sredincu se je kost lahko videla.

Zdravnik je kmalu prišel. Ni mu sicer kazalec odrezal, a nekaj malih kostí mu je le moral izdreti, in prst mu ostane vsled tega za vse njegovo življenje nepregibičen.

Bolečin je Izidor mnogo prestal. Ako bi bil mater slušal, nikoli bi se mu ne bilo kaj takega pripetilo. Otroci slušajte svoje staršie! *Drayoslav P*